

feria Cement Works, Kotkapura v. The State of Punjab and 147
others (A. L. Bahri, J.)

- (9) ਐਚਜੀਐਸਟੀ ਐਕਟ, 1973 ਦੀ ਅਨੁਲੱਗ 'ਬੀ' ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਧਾਰਾ 6 ਅਤੇ 15 ਦੇ ਅਧੀਨ ਵਿਕਰੀ-ਟੈਕਸ ਤੋਂ ਛੋਟ (ਸ਼ਰਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ), ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਛੋਟ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਕੇਸ ਧਾਰਾ (ii) ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ।

ਅਸੀਂ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਉਪਰੋਕਤ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਦੇ ਹਾਂ, ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਦੇ ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੰਦੇ ਹਾਂ।

ਆਰ. ਐਨ. ਆਰ.

(ਪੂਰਾ ਬੈਚ)

ਐਲ ਬਾਹਰੀ ਐਨਸੀ ਜੈਨ ਅਤੇ ਐਨ ਕੇ ਸੋਢੀ, ਜੇ. ਜੇ.

ਬਿਰਲਾ ਸੀਮੇਂਟ ਵਰਕਸ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਦਾ ਰਾਜ, -ਜਵਾਬਦਾਰ।

1980 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 4582 ।

2 ਫਰਵਰੀ, 1993

ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911-ਸ. 232— ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— 7 ਵੀਂ ਅਨੁਲੱਗ ਸੂਚੀ II, ਆਈਟਮ 52— ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੋਡ, 1930— ਰਿਸ. 13, 14, 15, 15 (1-ਏ), (2), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀਜੇ-ਅਧਿਆਇ II-ਮਿਊਂਸਪਲ ਪਾਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ - ਬਾਹਰਲੇ ਸਥਾਨਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਾਮਾਨ - ਮਾਲ ਦਾ ਮਤਲਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਕਟ੍ਰੇਡ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-ਆਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਦਾ ਚਾਰਜ- ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਇੱਕ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਲਈ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਰੋਕ ਸਕਦੀ - ਇਹ ਬੇਲੋੜੀ ਹੈ ਕਿ ਵਿਕਰੀ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਅਜਿਹਾ ਮਾਲ- ਮਿਊਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਏ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ- ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਆਕਟਰੇਡ- ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਹਨ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਜੇ ਹੋਣਾ ਬਾਕੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ, ਵਰਤੇ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਨਾ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਕਟ੍ਰੇਡ ਦੇ ਚਾਰਜ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਐਂਟਰੀ ਬੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਬੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤਾਂ ਦੇ

ਨਿਰਯਾਤ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਰੰਤ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਟਰਾਂਸ਼ਿਟ ਪਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਲ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਾਵਾਂ, ਟਰਾਂਸ਼ਿਟ ਪਾਸਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸਨ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਆਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ।

(ਪਰਾ ੮)

ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਸੀਮਿੰਟ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਵਾਲੇ ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਟਰਾਂਸ਼ਿਟ ਪਾਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਅਜਿਹੀ ਕਟੌਤੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਾਂ ਤਾਂ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ।

(ਪਰਾ 12)

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226/227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ , ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ :-

- (i) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਦੇ 23 ਅਗਸਤ, 1976 ਦੇ ਹੁਕਮ , ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰ: 4 ਨੂੰ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਫੈਕਟਰੀ ਰਾਹੀਂ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸੀਮਿੰਟ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;
- (ii) ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 4, ਮਿਤੀ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1977 ਦਾ ਹੁਕਮ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਰੁਪਏ ਦੀ ਰਕਮ ਜਮ੍ਹਾਂ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਸੀ। 2,27,810.80; 21 ਅਗਸਤ, 1975 ਤੋਂ 31 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਅਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ;
- (iii) 9 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਦੇ ਜਵਾਬ ਨੰਬਰ 2 ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।
- (iv) ਮੰਡਮਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਜਾਰੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਹਦਾਇਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਸੀਮਿੰਟ ਜੋ ਕਿ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਖੇ

ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਡਿਪੂ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਮੁੜ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨਾ ਲਗਾਇਆ ਜਾਵੇ।

- (v) ਅੱਗੋਂ ਅਰਦਾਸ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਰੁਪਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। 2,27,810.80 ' ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕੋਟ ਕਪੂਰਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੀਮਿੰਟ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਤੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ।
- (vi) ਗਤੀ ਦੇ ਨੋਟਿਸ ਅਤੇ ਅਨੁਬੰਧਾਂ ਦੀਆਂ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਕਾਪੀਆਂ ਦੇ ਉਤਪਾਦਨ ਦੇ ਨਾਲ ਵੀਡਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(vii) ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਲਾਗਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਨ. ਸੀ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਜੇ. ਐੱਲ. ਗੁਪਤਾ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਵਾਲੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨਲ ਬੈਂਚ ਨੇ 8 ਜੂਨ, 1991 ਨੂੰ ਇਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਇੱਕ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵੱਡੇ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਭੇਜਿਆ ਸੀ। ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਏ.ਐੱਲ. ਬਾਹਰੀ, ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਨ.ਸੀ. ਜੈਨ ਅਤੇ ਮਾਨਯੋਗ ਸ਼੍ਰੀਮਾਨ ਜਸਟਿਸ ਐਨ.ਕੇ. ਸੋਢੀ ਦੇ ਪੂਰੇ ਬੈਂਚ ਨੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ 2 ਫਰਵਰੀ, 1993 ਨੂੰ ਕੇਸ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ।)

ਐਚ.ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਆਰ.ਸੀ. ਸੇਤੀਆ ਦੇ ਨਾਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਐਮ ਸੀ ਬੇਰੀ, ਡੀਏਜੀ ਪੰਜਾਬ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 2 ਲਈ।

ਜਵਾਬਦੇਹ ਨੰਬਰ 3 ਅਤੇ 4 ਲਈ ਬਲਦੇਵ ਸਿੰਘ, ਐਡਵੋਕੇਟ ਦੇ ਨਾਲ ਜੇ.ਆਰ. ਮਿੱਤਲ ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਜੇ.

ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਜਲੰਧਰ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (1) ਵਿੱਚ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੀ ਸਹੀਤਾ, ਸ਼ੱਕੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਅਦ, ਮਾਮਲਾ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਨੂੰ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

(2) ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦੇ

ਗਏ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਖਪਤਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਇਹ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਵਜੋਂ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਵਿਸਥਾਰ ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਪੂਰਾ ਮਾਮਲਾ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਕੋਲ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਦਾਅਵੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਰਣਨ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ।

(3) ਬਿਰਲਾ ਸੀਮੈਂਟ ਵਰਕਸ ਮੈਸਰਜ਼ ਬਿਰਲਾ ਜੂਟ ਮੈਨੂਫੈਕਚਰਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਿਟਡ, ਕਲਕੱਤਾ ਦੀ ਮਲਕੀਅਤ ਸੰਬੰਧੀ ਚਿੰਤਾ ਹੈ। ਇਸ ਕੰਪਨੀ ਕੋਲ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ ਦੇ ਚਿਤੌੜ-ਗੜ੍ਹ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ 'ਬਿਰਲਾ ਸੀਮੈਂਟ ਵਰਕਸ' ਵਜੋਂ ਜਾਣੀ ਜਾਂਦੀ ਇੱਕ ਨਿਰਮਾਣ ਇਕਾਈ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਦਫਤਰ ਪੰਜਾਬ ਵਿੱਚ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਖੇ ਸਥਿਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਦਫਤਰ ਪੰਜਾਬ ਜਨਰਲ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਤੇ ਕੇਂਦਰੀ ਸੇਲਜ਼ ਟੈਕਸ ਐਕਟ ਅਧੀਨ ਵੀ ਡੀਲਰ ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰਡ ਹੈ। ਇਸ ਦਾ ਗੋਦਾਮ ਵੀ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਹੱਦ ਅੰਦਰ ਸਥਿਤ ਹੈ। ਸੀਮੈਂਟ ਬਣਾਉਣ ਦੀ ਇਕਾਈ ਅਗਸਤ 1972 ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲੱਗੀ। ਚਿਤੌੜਗੜ੍ਹ ਤੋਂ ਸੀਮੈਂਟ ਰੇਲਵੇ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ।

(1) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1990 (P&H) 99.

ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਤੱਕ ਰੈਕ। ਇਨ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਟਰ 01 ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿਖੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਫਰਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਡੀਲਰਾਂ ਤੋਂ ਆਰਡਰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਦੀ ਸੀ। ਤਨੁਸ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦਫਤਰ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਸਬਿਆਂ ਦੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੀਆਂ ਮੰਗਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦਫਤਰ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਖੇ ਸੀਮੈਂਟ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਨੂੰ ਸਪਲਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਣ ਵਾਲੀ ਸੀਮੈਂਟ ਦੀ ਆਮਦ ਬਾਰੇ ਅਤੇ ਸੀਮੈਂਟ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਲਈ ਲਿਆਉਣੇ ਸਨ। ਵਿਕਰੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹੇ ਬੈਲਿਆਂ 'ਤੇ ਆਕਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਜਦੋਂ ਕਿ ਸੀਮੈਂਟ ਦੇ ਬੈਲਿਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਤੋਂ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਜੋ ਸਿੱਧੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਦੂਜੇ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜੇ ਜਾਣੇ ਸਨ। ਕਰੀਬ 8 ਸਾਲਾਂ ਤੱਕ ਇਹ ਸਿਸਟਮ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਰਿਹਾ। 10 ਜੁਲਾਈ, 1973 ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਨੇ ਮਤਾ ਨੰਬਰ 733 ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮਾਲ ਦੀਆਂ ਸਾਰੀਆਂ ਖੇਪਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇ ਜਿੱਥੇ ਟਿਕਾਣਾ ਸਟੇਸ਼ਨ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਖੇਪਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਜਾਰੀ ਨਾ ਕਰਨ ਦਾ ਵੀ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਮਤੇ ਦੀ ਪੈਰਵੀ ਕਰਦਿਆਂ ਹੁਕਮ ਵੀ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਹਨ। ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਅੱਗੇ 10 ਜੁਲਾਈ 1973 ਦੇ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਦੇ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ

ਨੇ 29 ਅਗਸਤ, 1973 ਦੇ ਆਪਣੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ ਮਤੇ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਉਪਰੋਕਤ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਅਮਲ ਨੂੰ ਮੁਅੱਤਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, - ਮਿਤੀ 2 ਅਗਸਤ, 1974 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਰਾਹੀਂ, ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਖੇ ਖੋਪ ਵਿਚ ਤਬਦੀਲੀ ਹੋਣ 'ਤੇ ਆਕਟਰਾਏ ਵਸੂਲ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਨਹੀਂ ਤਾਂ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ -ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸੀਮਿੰਟ ਨੂੰ ਕਲੀਅਰ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਸਿਸਟਮ ਰਾਹੀਂ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਤੋਂ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਲੱਗ P-11 ਹੈ। ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ (ਸਿਵਲ), ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 232 ਅਧੀਨ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦਿਆਂ ਮਿਤੀ 8 ਅਗਸਤ, 1974 ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਸਕੱਤਰ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ। 14 ਅਗਸਤ, 1975 ਨੂੰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਚਾਨਕ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਤੋਂ ਦੂਜੇ ਕਸਬਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸੀਮਿੰਟ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਕਰਨ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਸਬੰਧੀ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਬੇਨਤੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤੇ ਗਏ। ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਲੱਗ P-12 ਹੈ। ਰਾਜ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਦੀ ਵੀ ਹਦਾਇਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਲੱਗ P-13 ਹੈ, 23 ਅਗਸਤ, 1976 ਨੂੰ, ਰਾਜ ਨੇ ਦੁਬਾਰਾ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਕਿ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਦੁਆਰਾ ਬਾਹਰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੀਮਿੰਟ 'ਤੇ ਅਕਟ੍ਰੇ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਵੇ।

ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਅਤੇ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਤੋਂ ਬਕਾਏ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਵੀ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇ। ਇਸ ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਅਨੁਲੱਗ P-14 ਹੈ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ 31 ਅਗਸਤ, 1976 ਨੂੰ 10 ਲੱਖ ਰੁਪਏ ਦੀ ਮੰਗ ਉਠਾਈ। 21 ਅਗਸਤ, 1975 ਤੋਂ 31 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਤੱਕ ਦੇ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੀਮਿੰਟ 'ਤੇ 2,27,810.80 ਪੈਸੇ, —1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1977 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ—ਅਨੇਕਚਰ P.15। ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਇਸ ਹੁਕਮ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਮਾਮਲਾ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ ਫਰੀਦਕੋਟ ਕੋਲ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 84 ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, - 28 ਮਾਰਚ, 1978 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ - ਅਨੁਲੱਗ P.16। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਇੱਕ ਹੋਰ ਅਪੀਲ ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਵੱਲੋਂ 9 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਨੂੰ ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਆਪਣੇ ਡੀਲਰਾਂ ਰਾਹੀਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟਰ ਦੁਆਰਾ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੀ ਆਕਟਰਾਏ ਸੀਮਾ ਵਿੱਚ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਪਰ ਬਾਹਰ ਖਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਦੀ ਸੀਮਾ, ਆਕਟਰਾਏ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੇਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਇਸ ਰਿੱਟ ਪੇਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵੱਲੋਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਹੱਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਭੇਜੇ ਗਏ ਸੀਮਿੰਟ 'ਤੇ 23 ਅਗਸਤ 1976 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਅਤੇ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ 1977 ਨੂੰ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫ਼ਸਰ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ 'ਤੇ ਆਕਟਰਾਏ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਰੁਪਏ ਦੀ ਡਿਊਟੀ 21 ਅਗਸਤ, 1975 ਤੋਂ 31 ਜੁਲਾਈ, 1976 ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ 2,27,810.80 ਪੈਸੇ ਅਤੇ ਵਧੀਕ ਡਿਪਟੀ ਕਮਿਸ਼ਨਰ,

ਫਰੀਦਕੋਟ ਵੱਲੋਂ ਪਾਸ ਕੀਤੇ 9 ਦਸੰਬਰ, 1980 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ।

(4) 2 ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਅਗਸਤ ਨੂੰ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿਖੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੈਗਨਾਂ ਦੇ ਪਹੁੰਚਣ 'ਤੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੇ ਕਾਰਜਸਾਧਕ ਅਫਸਰ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਲੱਗ PI ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਸੰਖੇਪ ਬਹਿਸ ਵਾਲੇ ਸਵਾਲਾਂ ਦੀ ਸ਼ਲਾਘਾ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। 22, 1975 ਨੂੰ ਜ਼ਰੂਰੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਰੇਲਵੇ ਰਸੀਦ ਨੰਬਰਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਵੈਗਨ ਨੰਬਰਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਥੈਲਿਆਂ ਦੀ ਸੰਖਿਆ ਦਾ ਪੂਰਾ ਵੇਰਵਾ - 8,554 ਸੀਮਿੰਟ ਦੀਆਂ ਥੈਲੀਆਂ ਦੀ ਆਮਦ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਅਨੁਲੱਗ PI ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ 8,000 ਸੀਮਿੰਟ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਮੰਜ਼ਿਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਮਿੰਟ ਦੀਆਂ ਬਾਕੀ 554 ਬੋਰੀਆਂ ਦਾ ਵਜ਼ਨ 279.77 ਕੁਇੰਟਲ ਹੈ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਹੱਦਾਂ ਵਿੱਚ ਲਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਲਈ ਟੈਕਸ ਅਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ। 8,000 ਬੋਰੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸੀਮਿੰਟ ਨੂੰ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕਸਬਿਆਂ ਵਿੱਚ ਭੇਜਣ ਦੀ ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਖੁਰਾਕ ਅਤੇ ਸਪਲਾਈ ਕੰਟਰੋਲਰ, ਫਰੀਦਕੋਟ ਨੂੰ 23 ਅਗਸਤ, 1975 ਦੇ ਪੱਤਰ ਰਾਹੀਂ ਭੇਜੀ ਗਈ ਸੀ - ਅਨੇਕਚਰ P.2। ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦਾ ਕੇਸ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ 8,000 ਥੈਲੇ ਬਰਾਮਦ ਕਰਨ ਲਈ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ ਜੋ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਹੱਦ ਅੰਦਰ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵੇਚਣ ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਥੈਲਿਆਂ 'ਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ, ਜੋ ਕਿ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਤੋਂ ਸਿੱਧਾ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਦੇ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸਟੇਸ਼ਨਾਂ 'ਤੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ।

(5) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ-ਰਾਜ ਅਤੇ ਨਗਰ ਪਾਲਿਕਾ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਪੱਖ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਹੱਦ ਅੰਦਰ ਸੀਮਿੰਟ ਆਉਣ 'ਤੇ ਹੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਸੀਮਿੰਟ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੀ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਹੱਦ ਅੰਦਰ ਵੇਚਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਦੂਜੇ ਕਸਬਿਆਂ ਨੂੰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਸੀਮਿੰਟ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਅਤੇ ਵਸੂਲੀ ਕਰਨ ਦੀ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ।

(6) ਲਿਸਟ II ਵਿੱਚ ਆਈਟਮ 52- ਸੀਵਧਾਨ ਦੀ VII ਅਨੁਲੱਗ ਦੀ ਰਾਜ ਸੂਚੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"52. ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ।

(7) ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਐਕਟ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਏ ਗਏ ਹਨ ਅਤੇ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਸਬੰਧਤ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀਆਂ ਦੀਆਂ ਸਥਾਨਕ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੇ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਲਈ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਉਪਬੰਧਾਂ ਵਿੱਚ ਮੌਜੂਦ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਸੀਵਧਾਨ ਨਾਲ ਜੁੜੀ

ਅਨੁਲੱਗ ਦੀ ਸੂਚੀ-11 ਦੀ ਮੱਦ 52। 1930 ਅਧਿਆਇ V ਵਿੱਚ ਸਮੇਂ-ਸਮੇਂ 'ਤੇ ਸੋਧੇ ਹੋਏ ਅਕਟ੍ਰੇ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ V ਦਾ ਨਿਯਮ 13(l)(c) "ਆਯਾਤ" ਦਾ ਅਰਥ ਅਕਟ੍ਰੇਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਧਾਰਾ (d) ਨਿਰਯਾਤ ਨੂੰ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਆਕਟ੍ਰੇਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਨਿਰਯਾਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ V ਨਿਯਮ 15 ਉਪ-ਨਿਯਮ (3) ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੀ ਸਥਾਪਨਾ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਨਿਯਮ 12(2) ਪੋਰਟਰਾਂ ਨੂੰ ਬੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਇੱਕ ਇਨਵੋਇਸ ਜਾਂ ਇੱਕ ਨਕਦ ਮੈਮੋ ਜਾਂ ਇੱਕ ਘੋਸ਼ਣਾ ਪੱਤਰ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਇਸਤਿਹਾਰ ਦੀ ਕੀਮਤ ਦਾ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਟੈਕਸ ਦੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਲੇਖਾਂ ਦੀ ਕੀਮਤ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਅਧਿਆਇ V ਨਿਯਮ 13, 14, 15, 15 (1-ਏ), (2), (ਬੀ) ਅਤੇ (ਸੀ) ਹੇਠਾਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਹਨ: -

“ਵੀ. 13 ਆਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਮਾਲ ਦੀ ਮੀਜ਼ਲ ਬਾਰੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ: -

- (1) ਜਦੋਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਲਈ ਇੱਕ ਬੈਰੀਅਰ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਬੈਰੀਅਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬੁਲਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰੇਗਾ, ਕੀ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਹੈ: -
 - (a) ਤੁਰੰਤ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ; ਜਾਂ
 - (b) ਵਸਤੂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ; ਜਾਂ
 - (c) ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਵਪਾਰਕ ਗੋਦਾਮ ਦਾ ਰੱਖ-ਰਖਾਅ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਓਕਟ੍ਰੇਈ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅਸਥਾਈ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਅਤੇ ਅੰਤਮ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ, ਜਾਂ
 - (d) ਜਿੱਥੇ ਕੋਈ ਵਪਾਰ ਗੋਦਾਮ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ, ਅਕਟ੍ਰੇਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਨਿਯਮ V. 32A ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਰੀ-ਐਕਸਪੋਰਟ ਪਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਮੁੜ-ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ।
- (2) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੁਆਰਾ ਲੋੜੀਂਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੂੰ ਉਸ ਉਪ-ਨਿਯਮ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਕਿ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਅਕਟ੍ਰੇਈ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

“V.14 ਟਰਾਂਸਿਟ ਪਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਤਹਿਤ ਤੁਰੰਤ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਸਮਾਨ ਨਾਲ ਨਿਜ਼ੋਠਿਆ ਜਾਵੇਗਾ: -

- (1) ਜਦੋਂ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਨਿਯਮ V.13 ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨਾਂ ਦੇ ਤਹਿਤ ਆਕਟ੍ਰੇ ਲਈ ਦੇਣਦਾਰ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਇਰਾਦਾ ਘੋਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨਾਲ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਦੇ ਅਧੀਨ ਨਿਪਟਿਆ ਜਾਵੇਗਾ।

ਵੀ.15. ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਸਿਸਟਮ: -

- (1) ਨਗਰਪਾਲਿਕਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਸਮਾਨ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਨਾਲ ਆਯਾਤ ਕਰਨ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ 'ਤੇ, ਭਾਵੇਂ ਰੇਲਵੇ ਬੈਰੀਅਰ ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਰੁਕਾਵਟ ਹੈ, ਉਸ ਰੁਕਾਵਟ ਨੂੰ ਦਰਸਾਏਗਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਉਹ ਆਉਣਾ ਹੈ। ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ, ਅਤੇ ਬੈਰੀਅਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਫਾਰਮ 0.2 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਭਰੇਗਾ ਅਤੇ ਅਜਿਹੀ ਫੀਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ 'ਤੇ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਹੋਵੇ, (ਇੱਕ ਰੁਪਏ) ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੋਵੇ, ਹੇਠ ਮਾਲ ਭੇਜੇਗਾ। ਪਾਸ ਦੇ ਕਾਲਮ 9 ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਏ ਨਿਰਯਾਤ ਦੀ ਰੁਕਾਵਟ ਲਈ ਇੱਕ ਚਪੜਾਸੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ, ਪਾਸ ਦੀ ਫੁਆਇਲ ਰਸੀਦ ਕੂਪਨ ਦੇ ਨਾਲ ਚਪੜਾਸੀ ਨੂੰ ਅਤੇ ਕੂਪਨ ਮਾਲ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਸੌਂਪਣਾ, ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ, ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਚਪੜਾਸੀ ਨਹੀਂ ਭੇਜਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਪਾਸ ਦੀ ਫੋਇਲ ਵੀ ਰਸੀਦ ਕੂਪਨ ਦੇ ਨਾਲ। ਕਾਊਂਟਰ-ਫੋਇਲ ਦੇ ਉਲਟ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਤੋਂ ਪਾਸ ਦੀ ਰਸੀਦ ਦੀ ਰਸੀਦ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸੌਂਪਿਆ ਜਾਵੇਗਾ; ਅੱਗੇ ਬਸ਼ਰਤ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਕੋਈ ਫੀਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਈ ਜਾਵੇਗੀ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਲੇਖਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਗਣਨਾਯੋਗ ਰਕਮ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਇੱਕ ਰੁਪਏ ਤੋਂ ਘੱਟ ਹੈ:

ਬਸ਼ਰਤ ਅੱਗੇ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਲੋਡ ਕੀਤੇ ਟਰੱਕ ਲਈ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਉਸ ਦਾ ਡਰਾਈਵਰ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਬੈਰੀਅਰ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਅੱਗੇ ਆਪਣਾ ਡਰਾਈਵਿੰਗ ਲਾਇਸੈਂਸ ਪੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ।

“(1-ਏ) ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਤੁਰੰਤ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਤਿੰਨ ਤੋਂ ਵੱਧ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨਾਂ, ਕਮੇਟੀਆਂ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਹੋਵੇ, ਰਾਹੀਂ ਮਾਲ ਲੈਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਰੱਖਦਾ ਹੈ, ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਵਿੱਚ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ, ਫਾਰਮ C, 2-B ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਸਟੇਟ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ

ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇ, ਫਾਰਮ 0.2-C ਵਿੱਚ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦੀ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਨੂੰ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ। ਇਸ 'ਤੇ ਬੈਰੀਅਰ ਦਾ ਇੰਚਾਰਜ ਅਧਿਕਾਰੀ ਰਾਜ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਦੇ ਕਾਲਮਾਂ ਨੂੰ ਭਰੇਗਾ ਅਤੇ ਸਟੇਸ਼ਨ ਦਾ ਨਾਮ ਵੀ ਭਰੇਗਾ ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮਾਲ ਦੀ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਖਰੀ ਵਾਰ ਲੰਘਣਾ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਿਤ ਸਮਾਂ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਨੂੰ ਭੇਜਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਾਲ ਅਤੇ ਵਾਹਨ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਤਜਵੀਜ਼ਸ਼ੁਦਾ ਫੀਸ ਦਾ ਭੁਗਤਾਨ ਕਰਨ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਪਾਸ ਸੌਂਪੇਗਾ ਅਤੇ ਕਾਊਂਟਰਫੋਇਲ ਦੇ ਉਲਟ ਹੋਣ 'ਤੇ ਪਾਸ ਦੀ ਰਸੀਦ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰੇਗਾ। ਵਿਅਕਤੀ ਅਜਿਹੇ ਪਾਸ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਨਿਗਮ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਜਾਂ ਨੋਟੀਫਾਈਡ ਏਰੀਆ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੰਸਪੈਕਟੋਰੇਟ ਸਟਾਫ਼ ਦੁਆਰਾ ਮੰਗ ਕੀਤੇ ਜਾਣ 'ਤੇ ਜਿੱਥੋਂ ਪਾਸ ਇਹ ਯਕੀਨੀ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਅਥਾਰਟੀ 'ਤੇ ਆਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਆਵਾਜਾਈ ਪਾਸ ਦਾ.

- (2) ਜਦੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਇੱਕ ਰੁਕਾਵਟ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਚਪੜਾਸੀ ਜਾਂ ਵਿਅਕਤੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ

ਇਸ ਨਿਯਮ ਦੇ ਉਪ-ਨਿਯਮ (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਰਸੀਦ ਕ੍ਰਮ ਦੇ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕਰੋ, ਅਤੇ ਬੈਰੀਅਰ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰੀ-ਇੰਚਾਰਜ ਕਾਲਮ 12 ਵਿੱਚ ਉਸ ਪਾਸ ਦਾ ਸਮਾਂ ਨੋਟ ਕਰੇਗਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਮਾਲ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੇਗਾ। ਪਾਸ ਦੇ ਕਾਲਮ 5, 6 ਅਤੇ 7 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਨਾਲ ਅਤੇ ਫਿਰ:

XXX XX XXX XX XX

- (b) ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਜਾਂ ਵਜ਼ਨ ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਨੁਕਸ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਕਟ੍ਰੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹਨ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਾਲ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਪਾਸ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਅਤੇ ਆਮ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਕਟ੍ਰੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਪਾਸ ਦੇ ਕਾਲਮ 14 ਵਿੱਚ ਅੰਤਰ ਨੂੰ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਫਿਰ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਾਲ ਦੇ ਭਾਰ ਜਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਰਣਨ ਦੀ ਕਮੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੱਕ ਵਸਤੂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਯਾਤ; ਜਾਂ

- (c) ਜੇਕਰ ਕਾਲਮ 10 ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸਮਾਂ ਪਾਸ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ

ਪਹਿਲਾਂ ਲੰਘ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖੋਪ ਨੂੰ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਸੀ।

- (3) ਕਮੇਟੀ ਹਰ ਦੋ ਰੁਕਾਵਟਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਵਧੀ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਹਨਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਮਾਲ ਦੂਜੇ ਰਾਹੀਂ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੀ ਇੱਕ ਅਨੁਲੱਗ ਹਰ ਰੁਕਾਵਟ ਤੇ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਿਤ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ, ਅਤੇ ਅਫਸਰ-ਇਨ-ਬੈਰੀਅਰ ਦਾ ਚਾਰਜ ਜਿਸ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਆਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਉਸ ਨੂੰ ਫਾਰਮ 0 ਵਿੱਚ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਦੇ ਕਾਲਮ 10 ਵਿੱਚ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਸਮਾਂ ਦਰਜ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

(8) ਨਿਯਮਾਂ ਦੀ ਇੱਕ ਪੜਚੋਲ \pm ਪੂਰਵ-ਨਿਰਧਾਰਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ ਸਿਰਫ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੇ ਭੁਗਤਾਨ ਦੇ ਅਧੀਨ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ ਜੋ ਉਸ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣੀਆਂ ਹਨ। ਇਹ ਕੋਈ ਮਾਅਨੇ ਨਹੀਂ ਰੱਖਦਾ ਕਿ ਕੀ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਖਪਤ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਵੇਚੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਮਾਲ ਦੀ ਦੂਜੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਅਜਿਹੀ ਹੈ ਜੋ ਭਾਵੇਂ ਲਿਆਂਦੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਹਨ, ਜਾਂ ਤਾਂ ਤੁਰੰਤ ਜਾਂ ਇੱਕ snort ਅੰਤਰਾਲ ਦੇ ਬਾਅਦ। ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਹੀਂ ਹਨ। ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਫਿਰ ਤੋਂ ਇਹ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਪਹਿਲਾਂ ਹੋਇਆ ਸੀ ਜਾਂ ਅਜੇ ਹੋਣਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਸਤੂਆਂ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਅਜਿਹੀਆਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ, ਵਰਤਿਆ ਜਾਂ ਵੇਚਣਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਐਕਸਪੋਰਟ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ ਉਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ ਬੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਟ੍ਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ 'ਤੇ ਐਂਟਰੀ ਬੈਰੀਅਰ 'ਤੇ ਉਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਦੌਰਾਨ ਅਜਿਹੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਜੇਕਰ ਤੁਰੰਤ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਨਿਰਯਾਤ ਨਾ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ ਅਤੇ ਅਸਥਾਈ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੀ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇ, ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਸਮਾਨ ਨੂੰ ਗੋਦਾਮ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਅਜਿਹਾ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਲ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਸੀਮਾਵਾਂ. ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸਾਂ ਦੇ ਇਹਨਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜੇਕਰ ਅਜਿਹੇ ਮਾਲ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਜਾਂਦੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇੱਕ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ

ਅਜਿਹਾ ਮਾਲ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਸੀ ਅਤੇ ਅਜਿਹਾ ਮਾਲ ਹੋਵੇਗਾ। ਆਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਅਧੀਨ। ਇਹ ਇਸ ਸੰਦਰਭ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤੀ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਬਰਮਾ ਸ਼ੈੱਲ ਆਇਲ ਸਟੋਰੇਜ ਐਂਡ ਡਿਸਟ੍ਰੀਬਿਊਟਿੰਗ ਕੰਪਨੀ ਓਜ਼ੇ ਇੰਡੀਆ ਲਿਮਿਟੇਡ, ਬੇਲਗਾਮ ਬਨਾਮ ਬੇਲਗਾਮ ਬੋਰੋ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ, ਬੇਲਗਾਮ (2)। ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਟੈਕਸ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ: -

“ਮਾਲ ਨੂੰ ਖਪਤ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਜਾਂ ਤਾਂ ਆਪਣੀ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਖਪਤ ਲਈ ਲਿਆਉਂਦਾ ਹੈ, ਜਾਂ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਲਈ, ਜੋ ਵਰਤਣਾ ਅਤੇ ਵਰਤਣਾ ਹੈ। ਇਸ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਸਿਰਫ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਖਪਤ ਦੇ ਰਾਹ ਵਿੱਚ ਪਾਉਣ ਦਾ ਸਾਧਨ ਹੈ। ਇਹ ਇੱਕ ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਪੜਾਅ ਹੈ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਖਪਤ ਕੀਤੇ ਜਾ ਰਹੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਅੰਤਮ ਮੰਜ਼ਿਲ। ਪਹਿਲਾਂ ਵਾਲਾ ਪੜਾਅ, ਅਰਥਾਤ, ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ, ਸਥਾਨਕ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਲਿਆਉਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਟੈਕਸ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਬਚਾਉਂਦੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਅੰਦਰ ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਸੀ।

ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਮਾਲ ਨੂੰ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਖਪਤਕਾਰ ਦੇ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਕੋਈ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ

(2) ਏਆਈਆਰ 1963 ਐਸਸੀ 906.

ਫਰਕ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਖਪਤਕਾਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਵਰਤਦਾ ਪਰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਬਾਹਰ ਕਿਤੇ ਹੋਰ ਖਪਤ ਲਈ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ। "ਉਥੇ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਖਪਤ ਦੀ ਸਾਰੀ ਕਾਰਵਾਈ ਮਿਉਂਸਪੈਲਿਟੀ ਦੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਮਾਲ ਨੂੰ ਉਸ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਤਮ ਖਪਤਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਟੈਕਸਯੋਗ ਘਟਨਾ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਐਂਟਰੀ ਹੁੰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਖੇਤਰ ਦੇ ਇੱਕ ਅੰਤਮ ਉਪਭੋਗਤਾ ਜਾਂ ਉਪਭੋਗਤਾ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ”

(9) ਬਰਮਾ- ਸ਼ੈੱਲ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਮੁਕੇਰੀਆਂ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ ਬਨਾਮ ਸਬ-ਡਵੀਜ਼ਨ ਅਫਸਰ (ਸੀ) ਦਸੂਹਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਹੁਸ਼ਿਆਰਪੁਰ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (3), ਡੀ. ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ (ਅਕਟਰੇਏ) ਦੇ ਨਾਲ, ਹੇਠਾਂ ਦਿੱਤੇ ਅਨੁਸਾਰ: -

“ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਆਕਟਰੇਏ ਦਾ ਕੀ ਅਰਥ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਅਕਾਊਂਟ ਕੋਡ (ਅਕਟਰੇਏ) ਦੇ ਅੰਤਿਕ

V ਦੇ ਨਿਯਮ VI ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ। ਜਿਸ ਵਿੱਚ "ਅਕਟੋਏ" ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਉਸ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਸੈੱਸ ਵਜੋਂ ਪਰਿਭਾਸ਼ਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਹ ਧਿਰਾਂ ਦਾ ਆਮ ਮਾਮਲਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਨਗਰਪਾਲਿਕਾ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਅੱਧੇ ਹੋਣ 'ਤੇ ਦਲੀਲ ਹੈ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਮਾਲ ਦੀ ਵਿਕਰੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੁੰਦੀ ਹੈ, ਭਾਵ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਸੀਂ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਸਹਿਮਤ ਨਹੀਂ ਹਾਂ। "ਉੱਥੋਂ" ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ "ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ" ਦੇ ਬਾਅਦ ਦੇ ਫਰੇਮਰਾਂ ਦੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਹੈ। ਕੋਡ, ਇਹ ਇਰਾਦਾ ਹੈ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ 'ਤੇ ਹੀ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵੇਚੇ ਜਾਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਪ੍ਰਵੇਸ਼ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਉਂਦੀਆਂ ਹਨ। ਆਕਟੋਏ ਦੀ ਚਾਰਜਯੋਗਤਾ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ 'ਸੇਲ' ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ, ਸਿਰਫ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਕਦਰ ਕਰਨੀ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਡਿਲੀਵਰੀ ਲਈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮਾਲ ਅਕਟੋਏ ਡਿਊਟੀ ਦੇ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਸਿਰਫ ਟਰਾਂਸਪੋਰਟ ਲਈ ਹੀ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹੋਵੇ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਰਾਹੀਂ ਬਾਹਰ ਕਿਸੇ ਥਾਂ ਤੱਕ

(3) (1987-1) ਪੰਜਾਬ ਲਾਅ ਰਿਪੋਰਟਰ 24.

ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਇਹ ਸਵਾਲ ਕਿ ਕੀ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਦੇਖਣ ਦੀ ਲੋੜ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਰੇਲਵੇ ਸਟੇਸ਼ਨ 'ਤੇ ਕੋਈ ਵਿਕਰੀ ਹੋਈ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ, ਸਗੋਂ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਵਾਲੇ ਸਾਮਾਨ ਨੂੰ ਵੇਚਣ, ਖਪਤ ਜਾਂ ਉਸ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਰਤਿਆ ਜਾਣਾ ਹੈ।

ਇੰਜੀਨੀਅਰਿੰਗ ਅਤੇ ਲੋਕੋਮੋਟਿਵ ਕੰਪਨੀ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਠਾਣੇ ਸ਼ਹਿਰ ਦੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਹੋਰ (4), ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਮਿਊਂਸੀ ਪਾਲਿਟੀਜ਼ (ਆਕਟੋਏ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ। ਮੁਢਲੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਵਸੂਲੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਮਾਮਲਾ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਮਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਯਮਾਂ 24 ਅਤੇ 25 ਦੇ ਤਹਿਤ ਮਨਜ਼ੂਰਸ਼ੁਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਲਗਭਗ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕੋਡ (ਆਕਟੋਏ) ਨਿਯਮਾਂ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਮਿਲਦੀਆਂ-ਜੁਲਦੀਆਂ ਹਨ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਉੱਪਰ ਦੁਹਰਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ। ਬਰਮਾਹ-ਸ਼ੈਲ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ:-

“ਵਿਕਰੀ ਉਹਨਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਸੀ ਜੋ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰ ਰਹੇ ਸਨ ਅਤੇ ਮਾਲ ਵੀ ਅਜਿਹੀ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦਾ ਨਿਰਯਾਤ ਵੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲਿਆਂ ਦਾ ਅਨੁਪਾਤ ਸਪਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਲਈ, ਇਸ ਕੇਸ ਨੂੰ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਆਮ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਈ ਸੀ।”

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 15 ਵਿੱਚ, ਇਹ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਦੇਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ: -

“ਕਿਉਂਕਿ ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਮਾਲ ਬਾਹਰਲੇ ਪੁਰ ਚੈਜ਼ਰਾਂ ਨੂੰ ਵੇਚਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਲੈਣ-ਦੇਣ ਦੇ ਅਧੀਨ ਮਾਲ, ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਆਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ 'ਤੇ ਭੁਗਤਾਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਸ ਲਈ, ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਸੀ।

ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਪੈਰਾ 29 ਵਿੱਚ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ: -

“ਅਕਟ੍ਰੇਏ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾਵਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਅਕਟ੍ਰੇਏਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਚੁੰਗੀ ਖੇਤਰ ਦੇ ਕਿਸੇ ਅੰਤਮ ਉਪਭੋਗਤਾ ਜਾਂ ਖਪਤਕਾਰ ਤੱਕ ਪਹੁੰਚਣਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

(4) ਏਆਈਆਰ 1992 ਐਸਸੀ 645।

ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਹੈ। ਨਿਰਧਾਰਨ ਜਾਂ ਅਕਟ੍ਰੇ ਵਿੱਚ "ਉਸ ਵਿੱਚ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ "ਉਸ ਵਿੱਚ ਵਿਕਰੀ" ਸ਼ਬਦਾਂ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਕਟ੍ਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਦੁਆਰਾ ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਕਟ੍ਰੇਬਲ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਿਕਰੀ। ਜੇਕਰ ਵਿਕਰੀ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਅਕਟ੍ਰੇ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਸੀ, ਭਾਵੇਂ ਖਰੀਦਦਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਵਸਤੂ ਖੇਤਰ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਖਪਤ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ। ਨਿਯਮ 24 ਤੋਂ 30 ਅਤੇ ਅਕਟ੍ਰੇ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਣਾਲੀ ਵਿਚਲੇ ਫਾਰਮਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਵਸੂਲੀ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ, ਡਿਊਟੀ ਯੋਗ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਪਛਾਣ ਅਤੇ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਦੇ ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਮਾਲ ਨਾਲ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਸਮਾਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਨੂੰ ਨਿਯਮਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਸੰਵਿਧਾਨਕ ਪੱਟੀ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਜੇ ਵਸਤੂਆਂ ਨੂੰ ਵਸਤੂ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਖਪਤ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆਂਦਾ ਜਾਂਦਾ, ਸਗੋਂ ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਅਤੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਦਰਾਮਦਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਖੁਦ ਜਾਂ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਮੌਕੇ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਰਿਫੰਡ ਦੇ ਦਾਅਵਿਆਂ ਦਾਇਰ ਕਰਨ ਲਈ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਨਿਰਧਾਰਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨਾ ਰਿਫੰਡ ਲਈ ਅਧਿਕਾਰ ਜਾਂ ਯੋਗਤਾ ਜਾਂ ਰਿਫੰਡ ਦੀ ਦੇਣਦਾਰੀ ਲਈ ਪੂਰਵ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨਹੀਂ ਹਨ ਪਰ ਇਹ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਮਾਨ ਦੇ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਬੰਧ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਮਤਲਬ ਵੀ ਪੂਰਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਰਥ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣਾ ਅਤੇ ਸਮਝਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਨਿਰਯਾਤ ਲਈ ਸੀਮਾ ਦੀ ਮਿਆਦ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਨਿਯਮਾਂ ਦਾ ਉਦੇਸ਼, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਵੱਖਰਾ ਹੈ। ਨਿਰਯਾਤ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਸ਼ੱਕ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਜੇਕਰ ਨਿਯਮਾਂ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਇੱਕ ਖਾਸ ਮਿਆਦ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਿਰਯਾਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਮਾਲ ਨੂੰ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਲਿਆ ਗਿਆ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਬਨਾਮ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ, ਜਲੰਦਰ, ਅਤੇ ਹੋਰ (5) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਉਪਰੋਕਤ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ; ਬਰਮਾਹ-ਸ਼ੈਲ ਕੇਸ ਅਤੇ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਜੌਧਪੁਰ ਬਨਾਮ ਮੈਸਰਜ਼ ਪੁਰੇਖ ਆਟੋਮੋਬਾਈਲਜ਼ ਲਿਮਟਿਡ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ (6) ਵਿੱਚ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਦੇ ਪਹਿਲੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂ ਇਸ ਦੀ ਛੋਟ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਚਾਰ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਨੋਟ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ: -

“(i) ਜਾਂ ਤਾਂ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਦੀਆਂ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਈਓਸੀ ਦੁਆਰਾ ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਖਪਤ ਲਈ: ਜਾਂ

(5) ਅੱਜ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 1992 (2) SC 71 ”

(ii) ਏਆਈਆਰ 1990 (1) ਐਸਸੀ ਕੇਸ 367,

IOC ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਦੁਆਰਾ, IOC ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ, ਅਕਟ੍ਰੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ ਲਈ ਵਿਕਰੀ ਲਈ; ਜਾਂ

- (iii) ਆਈਓਸੀ ਦੁਆਰਾ ਆਪਣੇ ਡੀਲਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਆਪਣੇ ਆਪ ਹੀ ਅਕਟ੍ਰੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਅਤੇ ਵਿਕਰੇਤਾ, ਵਿਕਰੀ ਪੂਰੀ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਹਨਾਂ ਉਤਪਾਦਾਂ ਨੂੰ ਵਿਕਰੀ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਖਪਤ ਲਈ ਅਕਟ੍ਰੇ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਲੈ ਜਾਂਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ
- (iv) ਆਈਓਸੀ ਦੁਆਰਾ ਅਕਟ੍ਰੇ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ ਇਸਦੇ ਡਿਪੂ ਤੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਬਾਹਰ, ਇਸਦੇ ਡੀਲਰਾਂ ਨੂੰ ਆਈਓਸੀ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਓਕਟ੍ਰੇ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਹੋਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ, ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਖਪਤ ਲਈ ਨਿਰਯਾਤ ਕਰਨ ਲਈ।"

ਪਹਿਲੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼੍ਰੇਣੀਆਂ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਿਆ ਜਾਣਾ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਚੌਥੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਦੇ ਕੇਸਾਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਮਾਮਲੇ ਦੀ ਵਿਸਤਾਰ ਨਾਲ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਕਿ ਵਸਤੂਆਂ ਦੀ ਵਸੂਲੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਮਾਲ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ ਅਤੇ ਵਿਕਰੀ, ਵਰਤੋਂ ਅਤੇ ਖਪਤ ਲਈ ਸੀ।

1. ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਜੋ ਕਿ ਉੱਪਰ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਨਾ ਕਿ ਤੀਸਰੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ, 1 ਵਰਗ ਵਿੱਚ ਹੇਠਾਂ ਸ਼੍ਰੇਣੀ ਵਿੱਚ ਆਉਂਦਾ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ-1 ਤੋਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ, ਸੀਮਿੰਟ ਦੀਆਂ ਗੱਡੀਆਂ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਪਹੁੰਚੀਆਂ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਨੂੰ 8,554 ਬੋਰੀਆਂ ਸੀਮਿੰਟ ਦੀ ਆਮਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਸੂਚਨਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚੋਂ 8,000 ਬੈਲੇ ਹੋਣੇ ਸਨ। ਅਨੁਲੱਗ P-1 ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਅਨੁਸਾਰ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸਿੱਧੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੀਮਿੰਟ ਦੀਆਂ 554 ਬੋਰੀਆਂ ਜੋ ਕਿ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਕਸਬੇ ਵਿੱਚ ਲਿਜਾਈਆਂ ਜਾਣੀਆਂ ਸਨ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਦੇ ਅੰਦਰ, ਆਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਰਹੀ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਕਿਉਂਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ 8,000 ਹੈਗਜ਼ ਲਈ ਕਟੌਤੀ ਵਸੂਲ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਜਿਸ ਲਈ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ ਪਾਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਇਸ ਲਈ ਮੌਜੂਦਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦਾਅਵਾ ਅਜਿਹੀ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਲਈ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕੇਸ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕੋਡ, ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਪੁਨਰ-ਨਿਰਮਾਣ ਅਨੁਸਾਰ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ, ਸੀਮਿੰਟ ਦੀਆਂ ਬੋਰੀਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਖਪਤ, ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਵਰਤੋਂ

ਲਈ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਸਗੋਂ ਅਜਿਹੇ ਸੀਮਿੰਟ ਨੂੰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਅਜਿਹੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਖਪਤ, ਵਰਤੋਂ ਜਾਂ ਵਿਕਰੀ ਲਈ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਸੀ। 23 ਅਗਸਤ, 1976 ਦੇ ਨਿਰਦੇਸ਼/ਹਿਦਾਇਤਾਂ, ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-14 ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ

ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਸਮੁੱਚੇ ਸੀਮਿੰਟ 'ਤੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣਾ ਵਿਧਾਨ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸੀ ਅਤੇ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ,

(10) ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਕਟਰਾਏ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਿਫੰਡ ਦੁਆਰਾ ਗੈਰਕਾਨੂੰਨੀ ਸੰਸ਼ੋਧਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਆਪਣੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਵਸੂਲੀ ਕਰ ਚੁੱਕੇ ਹਨ। ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਦਲੀਲ ਸਵੀਕਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ। ਰਿਕਾਰਡ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੀ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਅਜਿਹੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਦੁਆਰਾ ਵਿਕਰੀ ਦੇ ਬਿੱਲਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਇੱਕ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਅਨੁਬੰਧ ਪੀ-6 ਹੈ। ਇਹ ਬਿੱਲ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਨੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਨੂੰ ਅਦਾ ਕੀਤੀ ਕੋਈ ਵੀ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲੀ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਅਸਲ ਵਿੱਚ, ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀਮਿੰਟ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਵਿਕਰੀ ਜਾਂ ਨਿਰਯਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਓਕਟਰੋਏ-ਡਿਊਟੀ ਨਹੀਂ ਵਸੂਲੀ ਜਾਂਦੀ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਓਕਟਰੋਏ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਰਕਮ ਵਸੂਲਣ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਸੀ- ਇਸ ਦੇ ਖਰੀਦਦਾਰਾਂ ਤੋਂ ਕੰਪਨੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੇ ਅਜਿਹੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਬੈਲਿਆਂ 'ਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਦੇ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਮੁਲਾਂਕਣ ਤੈਅ ਕੀਤਾ, ਜੋ ਪਹਿਲਾਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਬਰਾਮਦ ਹੋਏ ਸਨ।

(11) ਉਪਰੋਕਤ ਵਿਚਾਰ-ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਫਸਰ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ 1 ਅਪ੍ਰੈਲ, 1977 ਦੇ ਆਰਡਰ, ਅਨੁਲੱਗ ਪੀ-15, ਜਿਸ ਵਿੱਚ 100000 ਰੁਪਏ ਦੀ ਅਕਰੋਏ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਵੱਲੋਂ ਕੋਟਕਪੂਰਾ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦੇ ਗਏ ਸਮੁੱਚੇ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਢੇਰਾਂ 'ਤੇ 2,27,810.80 ਰੁਪਏ ਅਤੇ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, 9 ਦਸੰਬਰ 1980 ਦੇ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 2, ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੰਡੀਅਨ ਆਇਲ ਕਾਰਪੋਰੇਸ਼ਨ ਦੇ ਕੇਸ (ਸੁਪਰਾ) ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਿਤ ਕਾਨੂੰਨ ਸਹੀ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਵੀ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਨੇ ਉਕਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਆਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਸਮਾਨ, ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ, ਉੱਤੇ ਟੈਕਸ ਵਸੂਲਣ ਲਈ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਿਰਦੇਸ਼/ਹਿਦਾਇਤਾਂ ਅਨੁਲੱਗ P-14 ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲੀ ਅਥਾਰਟੀ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ

ਗਏ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਉਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ-ਕੰਪਨੀ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੁਆਰਾ ਸੀਮਿੰਟ ਦੇ ਥੈਲਿਆਂ ਦੇ ਹਿੱਸੇ ਵਿੱਚ ਇਕੱਠੀ ਕੀਤੀ ਗਈ ਓਕਟ੍ਰੋਏ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਦੀ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗੀ। ਮਿਊਂਸਪਲ ਸੀਮਾਵਾਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਨਿਰਯਾਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਜਿਸ ਲਈ ਟਰਾਂਜ਼ਿਟ-ਪਾਸ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ

ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਅਧਿਕਾਰੀ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਭੇਜ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ ਕਿ ਅਜਿਹੀ ਟੈਕਸ-ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਮਾਤਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੇ, ਜੋ ਕਿ ਜਾਂ ਤਾਂ ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਣਗੌਲੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਜਾਂ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਵਸੂਲੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਪੇਟੀਸ਼ਨਰ ਕੰਪਨੀ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਦਾਇਤਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਛੇ ਮਹੀਨਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਅੰਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ। ਪਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਆਰ.ਐਨ.ਆਰ

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਡੋਲਮਿਨ

(ਪੂਰਾ ਬੈਚ)

ਐਮ.ਆਰ. ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ, ਜੇ.ਐਸ. ਸੇਖੋਂ, ਏ.ਐਲ. ਬਾਹਰੀ, ਏ.ਪੀ. ਚੌਧਰੀ
ਅਤੇ ਜੀ.ਆਰ. ਮਜੀਠੀਆ, ਜੇ.ਜੇ.

ਸੁਰੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ,

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ,-ਜਵਾਬਦਾਰ।

1993 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰ. 2376 ।

19 ਮਾਰਚ, 1993

ਭਾਰਤ ਦਾ ਸੰਵਿਧਾਨ, 1950— ਅਨੁਛੇਦ. 226— ਸਿਵਲ ਪ੍ਰੋਸੀਜ਼ਰ ਕੋਡ, 1908— ਐੱਸ. 151— ਲੰਬੀ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਵਕੀਲ—10 ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲੋਕਾਂ ਦੀ ਮੁਸ਼ਕਿਲ ਕਾਰਨ — ਕਥਿਤ ਰਹੱਸਮਈ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿਚ ਵਕੀਲ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰਕ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੌਤ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਲਈ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਮੰਗ-ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਕਾਰਨ — ਰਾਜ ਨੂੰ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕਰਨ ਲਈ ਲੋਕ ਹਿੱਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ-ਬਾਰ ਕੌਂਸਲ ਅਤੇ ਬਾਰ ਐਸੋਸੀਏਸ਼ਨ ਨੇ ਡੀਬੀ ਦੁਆਰਾ ਧਿਰਾਂ ਵਜੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਮਾਮਲਾ ਵੱਡੇ ਬੈਚ ਕੋਲ ਦਾਖਲ ਕੀਤਾ- ਪਟੀਸ਼ਨ ਤੋਂ ਪੈਦਾ ਹੋਏ ਮੁੱਦਿਆਂ ਤੋਂ ਵੱਡੇ ਮੁੱਦਿਆਂ ਨੂੰ ਉਠਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦਾਇਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਜਵਾਬ ਦੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ - ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਲਈ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ-ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਦੁਆਰਾ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਬਾਰ ਬਾਡੀਜ਼—ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਡਰਾਅ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਹੈ—ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਗੈਰ-ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਗੁਣਾਂ 'ਤੇ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਜਨਤਕ ਹਿੱਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੇ ਗਏ—ਡੀ.ਬੀ. ਦੁਆਰਾ ਮਾਮਲੇ ਦਾ ਸਿਰਫ ਦਾਖਲਾ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ PIL ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ ਹੈ।

ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਈ ਗਈ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੀ ਸੁਰ ਅਤੇ ਮਿਆਦ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਕਾਰਨ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣ ਵਾਲੀ ਮੁਸ਼ਕਲ ਹੈ। ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿਚ ਅਸਲ ਜ਼ੋਰ ਵਕੀਲਾਂ ਦੀ ਹੜਤਾਲ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਸਥਿਤੀ 'ਤੇ ਹੈ। ਹੜਤਾਲ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ ਸ੍ਰੀ ਕੁਲਵੰਤ ਦੇ ਲਾਪਤਾ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿੰਘ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਤਨੀ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਨਾਬਾਲਗ ਬੱਚਾ ਰਹੱਸਮਈ ਹਾਲਾਤਾਂ 'ਚ ਅਤੇ ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੰਗ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਦੀ ਨਿਆਂਇਕ ਜਾਂਚ ਦੇ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ। ਇਹ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਬਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਹੜਤਾਲ 'ਤੇ ਜਾਣ ਦਾ ਪਿਛੋਕੜ ਹੈ। ਦੇ ਉਤੇ